

РЕШЕНИЕ

Номер Година Град

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Смолян

На Година

В публично заседание в следния състав:

Председател: Секретар:

Членове: Прокурор:

като разгледа докладваното от съдията

Административно дело

номер по описа за година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) по протест от Станчо Станчев, прокурор при Окръжна прокуратура - Смолян, срещу разпоредбите на чл. 16, ал. 2, чл. 46, ал. 3, чл. 52, ал. 1 и ал. 3 и чл. 58, ал. 1, т. 4 от Наредба за определяне на размера на местните данъци и такси на територията на община Борино, приета с Решение № 378/17.12.2018г. по протокол № 48 на Общински съвет Борино, в сила от 1.01.2019г.

Оспорващият прокурор твърди противоречие на цитираните разпоредби с разпоредбите съответно на чл. 22, чл. 54, ал. 7, пр. 2, чл. 28, ал. 1, пр. 2., чл. 60, ал. 6 и чл. 61м, ал. 1, т. 4 от Закона за местните данъци и такси/ЗМДТ.

Моли за отмяната им на това основание.

В съдебно заседание, протестът се поддържа от прокурор Станчо Станчев.

Ответникът Общински съвет – Борино не се представява.

Съобщението за постъпилия протест е обявено по реда на чл. 181 във вр. чл. 188 от АПК. По делото не са встъпили заинтересовани страни по смисъла на чл. 189, ал. 2 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал. 1 от АПК, правото на оспорване на подзаконов нормативен акт принадлежи на гражданите, организациите и органите, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да

бъдат засегнати от него, или за които той поражда задължения.

На основание чл. 186, ал. 2 от АПК, прокурорът може да подаде протест срещу подзаконов нормативен акт, а според чл. 187, ал. 1 от АПК подзаконовите нормативни актове могат да бъдат оспорени без ограничение във времето, при което оспорването е допустимо.

При разглеждането му по същество, съдът установи следното: Предмет на оспорване са няколко разпоредби от Наредба за определяне на размера на местните данъци и такси на територията на община Борино.

Според разпоредбата на чл. 16, ал. 2 от същата Наредба, размерът на данъка върху жилищните имоти, които не са основно жилище за годината, не са отдадени под наем и не са регистрирани като места за настаняване по смисъл на ЗТ, размерът се определя по б."А" – 5/от.5 до 7/на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот /за имотите, разположени в балнеолечебни, климатични, планински и морски курорти от национално значение вкл. в списъка по т. 2, и по б."Б" в размер на 4.5 /от 4.5 до 6/ на хиляда върху данъчната оценка на имота за имотите, включени в списъка по т. 2, извън тези по б.а. Тази разпоредба е в противоречие с чл.22 от ЗМДТ като се вземе предвид редакцията отпреди 1.01.2019 г., която е обявена за противоконституционна и в която е определено, че данъка определен от Общинските съвети с Наредбата по чл. 1, ал. 2 е в границите от 0.1 до 4.5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот. Освен това, не се предвижда различен размер за отделни групи данъкоплатци или населени места, при което оспорената разпоредба е незаконосъобразна, противоречаща на нормативен акт с по-висока степен.

По повод разпоредбата на чл. 46, ал. 3 ПР. 2 от местната Наредба, при прекратяване на регистрацията на превозното средство, данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган, а с оглед разпоредбата на чл. 54, ал. 7, пр. 2 от ЗМДТ, служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане, при което атакуваната разпоредба противоречи на текста от ЗМДТ.

Относно разпоредбата на чл. 52, ал. 1 от Наредбата, данъкът се заплаща на две равни месечни вноски, а на предплатилите от 1.03. до 30.04. за цялата година се прави отстъпка 5 на сто. Приета така, същата противоречи на чл. 28, ал. 2 от ЗМДТ, според която разпоредба на предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто, без значение, кога преди 30 април е извършено плащане.

Предвид изложеното наведените доводи на протестиращия прокурор за противоречието на разпоредбата на чл. 52, ал. 1 от местната Наредба с нормативен акт от по-висока степен са основателни.

Основателно е и оспорването по отношение на противоречието на разпоредбата на чл. 52, ал. 3 от Наредбата с разпоредбата на чл. 60, ал. 6 от ЗМДТ. Според сочената разпоредба на местната Наредба, заплащането на данък е условие за редовността на техническия преглед на превозното средство и заплащането на данъка се удостоверява с представянето на издаден или заверен

от общината документ. Според чл. 60, ал. 6 от ЗМДТ-Заплащането на данъка се удостоверява със проверка чрез автоматизиран обмен на информация за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на ПТС, поддържана от МТИТС и б.а :системата за обмен на информация, поддържана от МФ, в изпълнение на чл. 5а или б.б съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, без да има задължение данъкоплатеца да представя нарочен документ.

Разпоредбата на чл. 58, ал. 1 т. 4 от Наредбата регламентира привилегия на лицата, които използват работно облекло за обучение на чираци по смисъл на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, т. 12, и т. 13 на приложение № 4 към гл. II, раздел V от ЗМДТ, изразяваща се в плащане на 50 процента от дължимия данък за съответното работно място, при условие, че към декларацията е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната занаятчийска камара.

Приета така местната наредба с атакуваната разпоредба, правилни са твърденията в протеста, че същата противоречи на чл. 61м, ал. 1, т. 4 пр. 1 от ЗМДТ, според която, данъчни облекчения могат да ползват само лицата по т. 10 от приложение № 4 към гл. II, раздел V от ЗМДТ.

При тези констатации, при извършената на основание чл. 168, вр. с чл. 196 от АПК проверка, съдът установи, че оспорените разпоредби на Наредба за определяне на размера на местните данъци и такси на територията на община Борино са приети от компетентен орган, в рамките на делегираните му от закона правомощия, но при допуснато съществено процесуално нарушение на чл. 8 и чл. 15, ал. 1 от Закона за нормативните актове, в противоречие с разпоредби от по-висока степен, а именно такива на ЗМДТ.

Съгласно чл. 8 от Закона за нормативните актове, всеки общински съвет, може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗНА, нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен.

С оглед на изложеното, съдът намира, че протестът е основателен и оспорените разпоредби на подзаконовия нормативен акт следва да бъдат отменени като незаконосъобразни.

Воден от горното и на основание чл. 193, ал. 1 и пр. 2, във вр. чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразни разпоредбите на чл. 16, ал. 2, чл. 46, ал. 3, чл. 52, ал. 1 и ал. 3 и чл. 58, ал. 1, т. 4 от Наредба за определяне на размера на местните данъци и такси на територията на община Борино, приета с Решение № 378/17.12.2018 г. по протокол № 48 на Общински съвет-Борино, в сила от

1.01.2019 г.

ОСЪЖДА Общински съвет - Борино да заплати на Окръжна прокуратура - Смолян разноски в размер на 20 лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК при неподаване на касационна жалба или протест, или ако те са отхвърлени.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ОБЩ. СМОЛЯН
ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

A handwritten signature in black ink, positioned above the list of members.

A handwritten signature in black ink, positioned next to the number '2.' in the list of members.